

Parafra av Poussin "Sovande Venus med änglar" collage av © Brit Mari Billström Bus/11

Genom Konstnärens Öga!

Den magiska klockan tickar vidare. Avståndet mellan de smala visarna krymper. Ett varv på klockan och det börjar om från början. Nu ser jag hur visarna kryper närmre varandra. Jag håller andan. Jag försöker stanna tiden med tanken men känner mig ömklig och liten, bortgjord, det går inte. Jag kan inte stanna tiden.

Jag försöker stanna tidsmaskinen med att sätta ner fingrarna mellan de två smala visarna men det går inte. Styrkan från visarna är enorm, fingertopparna nuddar den reliefierade bottenplattan, en förgången tid speglas i motivet.

Den numera avlidna konstnärens prägling och spår finns inhamrat och graverat i denna urtavla. En kort stund av en svunnen tid kan vi se och känna den stunden då han andades och åt från den

grönskande trädgården.

Jag lever i ett collage av tider. En del av tidens konst går under, brinner upp eller slås sönder. De ramas om och får nya liv, en del lagas och förbättras hos konservatorerna. En del blir övermalade, andra blir klipp och utgör en del av ett collage i nya verk.

Ständigt ser människor förändringar av att använda materian i nya former. Somliga har som uppgift att till varje pris laborera fram nya material, som vi kan använda inom alla möjliga områden. Nano tekniken som tagit ett jättekliv rakt in i vår vardag med textilier som har nya helt fantastiska egenskaper och gett medicintekniken nya landvinningar inom sjukvården. Här vill jag skjuta in att den helt vanliga traditionella konsten idag har visat att ett sjukt barn tillfrisknar fortare under sin

sjukhusvistelse om de får se och prata om sjukhusets konstverk.

Konstverken från förr men även idag fungerar som dokument och visar sina händelser likt en dagbok utan hölje. Konsten hjälper sjuka människor att bli friska fortare och att friska kan förbli friska.

Den magiska klockan tickar vidare.

Brit Mari Billström
Hammenhög

